

## **REISVERSLAG DASARA-FESTIVAL 2001**

*En zo zat ik daar voor de tweede keer dat jaar.*

*In januari mocht ik 2 boekjes schrijven. "Gene Zijde Geeft Raad" en "Bewust Worden van je Goddelijkheid" werden de titels. "Bewust Worden van je Goddelijkheid" begon met de zin:*

*"2001, het jaar van transformatie!" In dat jaar is er nationaal en ook mondiaal erg veel gebeurd. Maar ook met mij. Deze boekjes gingen in februari naar de drukker.*

*Toen ben ik in februari met een groepje mensen, dat we georganiseerd hadden, naar Sri Sathya Sai Baba gegaan. In de tempel waar Baba les gaf aan studenten zat ik in die twee weken elke dag in deze tempel in zijn bijzijn een, onaangekondigd, derde boekje te schrijven "Een Spiritueel Leven Leiden" dat in maart naar de drukker ging (symbolisch werd het me al snel duidelijk). Dit boekje is inmiddels ook in het engels vertaald. Ik dacht dit was het dan. Het zal wel even duren voordat ik weer naar India mag gaan. Niet dus. In juli zei een innerlijke stem dat ik op 18 oktober alleen moest gaan en 30 november weer terug. En zo gebeurde het. Sai Baba had het weer voor me geregeld en het ging zoals me was ingefluisterd. Maar eerst diende ik nog een boekje "Alleen Liefde Geneest" af te maken. Ik had in 1999 het voorwoord en de inleiding geschreven. En nu moest dit voor de reis klaar zijn. En zo gebeurde het. Voordat ik ging lag ook dit vierde boekje bij de drukker. Terugkijkend is het wonderbaarlijk om te zien dat in dat jaar een viertal boekjes werden gemaakt. Het boekje "Een Spiritueel Leven Leiden" moest mee naar India. En zo kreeg ik te maken met een aantal festivals waarvan het Dasara-festival wel een hele bijzonder wending kreeg. Een andere bijzondere gebeurtenis was dat ik op Sai Baba's verjaardag, zonder dat ik dat wist, in de krant stond. Maar nu gaan we verder met het Dasara-festival en dan met name de laatste dag ervan. Hier volgt het verslag.*

*('Mijn' eerste boekje heb ik geschreven in 1998 in verband met mijn eerste bezoek aan Sai Baba en dat boekje heet: "Mijn Hart Spreekt")*

*Van 18 oktober tot 30 november zat ik in het gebied Prashanti Nilayam, in Putta Parthi (150 km ten noord-oosten van Bangalore), daar waar Sri Sathya Sai Baba verblijft. Er wordt vaak gezegd de hoofdstad op spiritueel gebied. Op 20 oktober begon daar het negen dagen durende Dasara-festival. Dit festival staat voor overwinning op het kwade door het Licht. Elke dag werden er een viertal lezingen gegeven waarvan een door Sri Sathya Sai Baba. Eveneens werden er elke dag in een grote tempelhal, genaamd de Poochandrahah, door priesters en/of monniken een heilig vuur gemaakt waarin van alles werd geofferd. En die warme rook verspreidde zich dan door die hal. Tijdens dit ritueel zingen de priesters/monniken mantra's. In deze hal zijn alle godsdiensten vertegenwoordigd. Zo hangt er ook een heel groot schilderij van Jezus en toen ik ernaar keek kwamen er tranen uit mijn ogen rollen.*

*Telkens kwam Sai Baba kijken hoe ze het deden.*

*Op de negende dag gebeurde het. Ik ga meestal naar de tempel wanneer ik het gevoel heb dat ik moet gaan. Daardoor zit ik veelal een eind van Sai Baba af wanneer Hij voorbij komt lopen.*

*Maar op deze dag moest ik ineens van het hotel naar de tempel. Ik zag dat ze aan het oplijnen waren. Dit houdt in dat de eerste mensen zich verzamelen in rijen. Daarna wordt er een lot getrokken en het nummer van het lot bepaald welke rij mensen als eerste naar binnen mag gaan. Wel ik zag dat ik in een rij deel zou moeten nemen maar ik had geen matje bij me. Ik ging dit gauw halen in de hoop dat er daarna voor mij nog wel een plekje zou zijn.*

*Toen ik dus weer terug was werd ik gewenkt dat een sevadal (mensen die alles organiseren en regelen) om plaats te nemen terwijl anderen er niet meer in mochten. En om 12.45 uur zat in dan in de rij in de hete zon (ca. 38 graden) te wachten. Een libel komt nu op mijn been zitten en kijkt*

## **REISVERSLAG DASARA-FESTIVAL 2001**

*een paar keer met zijn kopje omhoog naar me toe of het wilde zeggen gaan we er nog voor. (Zie ook het boek "Mijn hart spreekt", ook daar kwam een libel in voor met een mededeling.)*

*Dit was voor mij de eerste keer dat ik in deze tempel in een rij had mogen (of moeten) plaatsnemen. Juist op het hoogtepunt van dit festival. Wat stond me te gebeuren. Het is een gestoei met mensen want de rijen zijn vol en sommige proberen er toch in te komen, dat niet wordt toegestaan. Zij die eruit gaan mogen om wat voor reden dan ook er niet meer in. Deze plaatsen blijven dus leeg. Dit is normaal niet zo, dan mag je altijd weer terug naar je plaats. Dan komt er een tractor aanrijden en die wil erdoor, maar deze krijgt uiteraard geen toestemming. Het wordt volgens mij een speciale darshan (darshan betekent hier een zegening krijgen van Sai Baba) want er liggen vele lopers, zelfs in de lengte van de tempel.*

*Vanmorgen hadden de mensen het er al over dat Sai Baba inwijdingen geeft. Om 13.15u. gaat de eerste rij de tempel in (volgens mij kunnen er 40.000 à 50.000 mensen in deze tempel). Wij hadden rij 8 en om 13.40u. zaten we in de tempel. Er liggen bij de mannen (want mannen en vrouwen zitten gescheiden van elkaar) 3 lopers diep in de hal. Ik zit nu in de tweede rij mensen aan de binnenste blauwe loper. Om 13.45 u. komt Sai Baba al binnen terwijl de mensen nog lang niet allemaal in de tempel zijn. Deze is pas half gevuld, maar het gaat nu zeer snel. Sai Baba ging direct naar de Mandir (een ruimte in de tempel) en om 14.15 u. komt Hij weer tevoorschijn, althans Hij laat zich zien. De mensen lopen buiten nog steeds in rijen om binnen te komen. we moeten dichter op elkaar gaan zitten zodat degenen, die nog buiten zijn, ook binnen plaats kunnen nemen.*

*Sai Baba gaat rond met de kwast en een priester loopt mee met een vat water (het water wat ze deze dagen hebben geheiligd).*

*Sai Baba gaat op 76-jarige leeftijd telkens met de kwast in het wijwatervat en wijdt de mensen daar waar Hij is. Hij gaat de hele tempel door. Uiteindelijk neemt Hij bij de mannen de middelste loper. Ik vraag me af over welke komt Hij terug. Langs de buitenste of via de binnenste. Hij kiest voor de binnenste loper en als Hij niet meer af zou slaan dan zat ik op een gunstige plaats. En jawel daar komt Hij voorbij. Hij kijkt me even aan doet de kwast in het vat met water en ik krijg de volle laag. Mijn kleding was zo nat als van een regenbui. Ook het boekje dat ik bij me had "Een Spiritueel Leven Leiden" had wat van dat water opgevangen (dit boekje was maart 2001 daar grotendeels geschreven in aanwezigheid van Sai Baba).*

*Ik vond het weer wonderbaarlijk dat ik juist op deze dag, door Hem, daar mocht zitten.*

*Zo zie je maar weer alles is in Zijn hand!*

*Wie zijn wij?*

*Nog enkele interessante wetenswaardigheden:*

*De monniken gebruiken tijdens dit festival mantra's om de gaten in de ozonlaag te dichten omdat deze gevaarlijk zijn.*

*Op 24 oktober 2001 wordt tijdens een lezing gezegd dat het niet lang meer zal duren of alle wereldleiders zullen zich wenden tot Sai Baba. (Wat staat er wereldwijd nog gebeuren!)*

*Op 19 oktober 2001 stond op het schoolbord op de ashram:*

*The mother is the sarva-shakti swaroopini and it is in order to declare to the world this divine aspect of the mother, the navarathi (dasara) festival is celebrated. In these nine days we adore and worship Durga (Kali), Lakshmi and Saraswathi. Durga confers physical, mental en spiritual power. Lakshmi endows us with all types of prosperity. Saraswathi gives us the power of*

## ***REISVERSLAG DASARA-FESTIVAL 2001***

*intellect, discrimination, the power of word. Our physical mother is truly an embodiment of Durga, Lakshmi and Saraswathi.*

*Maran Verhoeven.*

*[www. StichtingMaran.homestead.com](http://www.StichtingMaran.homestead.com)*